ደብረ ምጥማቅ

የሰው ፍቅር አገብሮት ከታላቅ መንበሩ የወረደው አማኑኤል በኃጢአቱ ምክንያት የተዋረደውንና ክብሩን ያጣውን አዳምን ወደ ቀደመች ርስቱ /ገነት/ ሊመልሰው ስለፈቀደ በስደቱ አዳምን ከወጣበት ቤቱ መለሰው። አማኑኤል ወደ ምድረ ግብጽ የተሰደደበት ዋነኛው ምክንያት የሄሮድስን ሰይፍ ፈርቶ ሳይሆን፣ ዓለምን ለማዳን ከመጣበት የቤዛነት ሥራዎቹ መካከል ዋነኛውና አንዱ መሰደድ ስለ ነበር ነው። አምላካዊ ምሥጢርን በአንክሮ እናስተውል ዘንድ ይገባል።

አማኑኤልና እናቱ ቅድስት ድንግል ማርያም በግብጽ በረሃ የደረሰባቸው መከራ፣ ረሃብና ጥማት፣ ብርድና ሃሩር እጅግ አሳዛኝ ነበር። በግብጽ ከሚገኙት ቦታዎች ተራራማዋ ሥፍራ ደብረምጥማቅ አንዷ ነበረች። መድኃኒታችንና እናቱ ድንግል ማርያም በዚያች ቦታ ለ፫ ቀናት ተቀምጠውባት ነበር። ምንም እንኳን ህፃኑ አማኑኤል በአጭር ቁመት በጠባብ ደረት ቢወሰንም ፍጡር ሳይሆን ከአብና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የሚሰገድለት የባሕርይ አምላክ ነውና ያለውንና ወደፊት የሚመጣውን ስለሚያውቅ ለቅድስት እናቱ ከሩቅ ዘመን በኋላ በደብረ ምጥማቅ እናቱ ሆይ በአንቺ ስም ቤተክርስቲያን ይሠራል፣ በዚህች ቦታም ደጋግ ተዐምራት ይፈጸማል፣መታሰቢያነቷም ዓለምን ለማዳን በሥጋ ለመገለጤ ምልክት ትሆናለች። የሚለውን ትንቢት ነግሯታል።

የክርስቲያኖች ደስታ የተዓምራት መፍለቂያ ደብረምጥማቅ እንደ ትንቢቱ የምትታነጽበት ዘመን መጣ፣ በቅ/ድንግል ማርያም ስም ቤተክርስቲያኗን አንጸው ደጋግ ሰዎች አበው መነኮሳት፣ ደብረምጥማቅ በማለት ሰየሚት። በየሀገሩ ያሉ ምዕመናን በአንድነት በመሰባሰብ በታላቅ መንፈሳዊ ስሜት ከግንቦት ፳–ግንቦት ፳፰ ቀን በዓሉን ያከብሩ ነበር። ይህ በእንደዚህ እንዳለ በአንድ ዓመት የእመቤታችን በዓል የሚከበርበት ጊዜ ከመድረሱ በፊት ድንቅ ተዐምራት ተደረገ። በደብረምጥማቅ የሚኖሩ መነኮሳት የሚጠጡትና ለምግብ ማብሰያ የሚሆናቸውን ውኃ ያገኙ የነበሩት ራቅ ካለ ሥፍራ ነበር። በዓሉም ሲደርስ ለሠራተኞች ገንዘብ በመክፈል በግመሎች ውሃ እየቀዱላቸው በማጠራቀሚያ ውሃውን ያኖሩት ነበር። በዓሉን ለማክበር የሚሰበሰበው ህዝብም የተዘጋጀለትን እየበላና እየጠጣ በብዙ ደስታ ይቆይ ነበር። ነገር ግን በዚያች ዓመት በግመል ሀብት የከበሩት ባለፀጎችን መነኮሳቱ ቢፈልጓቸው ሊያገኟቸው አልቻሉም፣ በዓሉም ሶስት ቀናት ብቻ ነበር የቀረው፣ አንዱ መነኩሴ ከሌሎቹ ይልቅ እጅግ ይጨነቅ ነበር። ወንድሞቹንም እንግዲህ ለበዓል የሚሰበሰበው ሕዝብ በውሃ ጥም ማለቁ አይደለምን? ምን ይሻለናል? በማለት ሃሳቡን አቀረበ፣ መነኮሳቱም በአንድነት ምን ይሻለናል? እያሉ በመጨነቅ በአንድነት ተሰብስበው እንደ አንድ ልብ መክረ፣ እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ በመሆን ወደ እመቤታችን ልመናቸው አቀረቡ፣ ሌሊቱን በመላው ሲያገኑ ሲተክዙ አደሩ፣ ወዲያው ነፋስ የቀላቀለ ከባድ ዝናብ ጥሎ ነፋሱ ዛፉን ይገነጣጥለው፣ የመሬቱንም አቧራ ይጠራርገው ጀመር። በነጋታውም መነኮሳቱ ውጭ ወጥተው የውሃ ማጠራቀሚያቸውን ጉድጓድ ቢያዩት ውሀ ሞልቶ አገኙት። በእመቤታችን ጸሎት ልዑል እግዚአብሔር የፈጸመላቸውን ተዐምራት እያደነቁ በዓሉን በምስጋናና በደስታ አሳለፉ።

በደብረ ምጥማቅ እመቤታችን የምትፈጽመው ተዐምር ይህ ብቻ አልነበረም፣ በዓሉን ለማክበር ለተሰበሰበው ሕዝብ ብርሃን ለብሳና ተጐናጽፋ ከሊቃነ መላእክትና ከቅዱሳን ጋር በመሆን ለክርስቲያኖች ብቻ ሳይሆን ከሌሎችም ክፍሎች ለመጡ ሁሉ በግልጽ ትታይ ነበር። በብርሃን መስቀል ሕዝቡን ትባርካቸዋለች፣ ከምዕመናን መካከልም የሞቱ ዘመዶቻቸውን እንደ ታሳያቸው የሚጠይቋት ነበሩ። እንደ ልባቸውም ሃሳብ ፈቃዳቸውን ትፈጽምላቸዋለች። ከሰማዕታት ከጻድቃንም ቢሆን ፍቅራቸው የሚበልጥባቸውን አሳይን የሚሏት ነበሩ፣ ቅዱሳንም በአስገራሚ ክብር ለወዳጆቻቸው ይገለጹላቸው ነበር። ህሙማን ሲፈወሱ፣ ደንቆሮዎች ሲሰሙ፣ ዲዳዎች ሲናገሩ፣ ሽባዎች ሲተረተሩ ሥርየተ ኃጢአት ሲፈጸም «ንስሐ በሚገባ በአንድ ኃጢአተኛ በእግዚአብሔርና በመላእክት ፊት ደስታ ይሆናል።» ሉቃ ፲፭–፲ ባለው አምላካዊ ቃል መሠረት መላእክትና የእግዚአብሔር ወዳጆች ይደሰቱ ነበር።

በ፰ቱ ቀናትም ሕዝቡ ወደር የማይገኝለት ደስታን ይላበሱ ነበር። ድርጊቱ የጣዕመ መንግሥት ሰማያትን መጠነኛ በረከት በሃይማኖት ያመለክተናል። ።

የቅድስት እመቤታችን ተዐምር፣ ጥርጥርና የክህደት አስተሳሰቦች በነገሡበት፣ ፍቅር ከሰዎች ጉድሎ አንሶና መንምኖ በሚገኝበት፣ ለግብረገብነት የሚሰጠው ግምት በሚዛን በቀለለበት በአሁኑ ጊዜ እንኳን አልጠፋም። በሥሟ የፈለቁ ጠበሎች አጋንንትን ዛሬም ያርቃሉ፣ ዓይነ ስውሩንም ያበራሉ፣ ደዌ ሥጋ በተዐምራት ይወገዳል፣ በረከቱ የደረሳቸው፣ሥዕለታቸው የሰመረላቸው ሲናገሩ ይደመጣል፣ በዓይንም አይተናል፣ እንመሰክራለን።

ልጇን ተስፋ አድርገው በጸሎቷ በመተማመን ደጅ ጥናታቸውን በሃይማኖት ለጀመሩትም በራእይ፣ በመገለጽ ታበረታታቸዋለች፣ ታድናቸዋለች፣ ውጥናቸው እስኪፈጸም እንደማትለያቸው ቃል ኪዳን ትገባላቸዋለች፣ የቃል ኪዳን ፍጻሜ ናትና።

ከታማኙ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ገብርኤል እንደተማርነው እኛም ጸጋን የተመላሽ ሆይ፣ ደስ ይበልሽ፣ እግዚአብሔር ከአንቺ ጋር ነውና፣ ከሴቶች መካከል የተባረክሽ ነሽ፣ በሚል ቃል ውዳሴዋን እናደርሳለን፣ ሰላም እንላታለን፣ የልጇ ሰላም ያድርብናል። ሥዕሏ የሚያጽናና፣ ለጭንቀትና ችግራችን መፍትሔ የሚሰጥ መሆኑንም እናምናለን እንናገራለን የሥነፍጥረት ባለቤት ልዑል እግዚአብሔር በቅድስት እናቱ ጸሎት ደዌ ሥጋችንን በተዐምራት፣ ደዌ ነፍሳችንን በትምህርት ያርቅልን።

ልመናዋ ክብሯም ለዘለዓለም ይደርብን።